

Sygn. akt V KO 40/22

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **Ł. B.**

w związku z jego zażaleniem na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w B. o odmowie wszczęcia śledztwa
z dnia 8 lutego 2022 r., sygn. akt [...]– 5.Ds. [...],
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 14 lipca 2022 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w B., zawartego w postanowieniu tego Sądu
z dnia 5 kwietnia 2022 r., sygn. akt IV Kp [...], o przekazanie sprawy do
rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę dotyczącą zażalenia Sądowi Rejonowemu w T..

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy podniósł, że zawisła przed nim sprawa dotyczy zażalenia na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie rzekomego przekroczenia uprawnień przez Prezesa i Dyrektora Sądu Rejonowego oraz Prezesa i Dyrektora Sądu Okręgowego poprzez wydanie i utrzymywanie w mocy zarządzeń dotyczących ograniczenia w zakresie funkcjonowania odpowiednio Sądu Rejonowego i Sądu Okręgowego w B. w czasie pandemii COVID-19. W uzasadnieniu niniejszego wystąpienia podkreślono, że rozpoznanie niniejszej sprawy przez Sąd Rejonowy, w której zarzuca się popełnienie przestępstwa Prezesom Sądu właściwego i Sądu Okręgowego w B., może po stronie opinii publicznej zrodzić wątpliwości co do braku bezstronności. Nadto, sędziowie

orzekający w Sądzie Rejonowym w trakcie wykonywania obowiązków służbowych w związku z orzekaniem na rozprawach i posiedzeniach, mieli obowiązek respektowania przedmiotowych zarządzeń Prezesa Sądu Rejonowego.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego jest zasadny i dlatego został uwzględniony.

Ugruntowany jest już w orzecznictwie pogląd, że wystąpienie okoliczności, które mogłyby wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet i mylne, o braku warunków do rozpoznania danej sprawy w sposób w pełni obiektywny, przemawia za jej przekazaniem innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Tak właśnie było w przedmiotowej sprawie. Wprawdzie sama okoliczność, że rozpatrywana sprawa dotyczy zażalenia na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego w sprawie rzekomych przestępstw, jakich mieli dopuszczać się m.in. Prezesi Sądu Rejonowego oraz Sądu Okręgowego w B., sama w sobie za przekazaniem przemawiać nie musiała. Wszak w toku procesu, to sąd karny rozstrzyga samodzielnie wszelkie zagadnienia prawne i faktyczne sprawy (art. 8 § 1 k.p.k.), a prezes sądu nie dysponuje nad tym organem żadnym nadzorem w zakresie orzeczniczym, to jednak za uwzględnieniem tej inicjatywy przemawiają szczególne okoliczności sprawy. Otóż, słusznie akcentuje Sąd Rejonowy tę okoliczność, że sędziowie tego Sądu sami zobligowani byli do stosowania zarządzeń Prezesa Sądu dotyczących ograniczeń w zakresie funkcjonowania Sądu w czasie pandemii COVID-19, których wydania dotyczy postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa i kwestionujące tę decyzję zażalenie, przed rozpoznaniem którego stanął teraz tenże Sąd Rejonowy. W tych okolicznościach pozostawienie sprawy w tym Sądzie może zatem zrodzić w opinii publicznej przekonanie o braku warunków do jej obiektywnego rozpoznania. Powyższe przemawia więc za odstąpieniem od właściwości miejscowej z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, gdyż w tych realiach Sąd Rejonowy jako taki jest „nieodpowiedni” do merytorycznego rozpoznania skierowanej do niego sprawy.

Z tych powodów Sąd Najwyższy uwzględnił niniejszą inicjatywę i przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T. Podkreślić trzeba, że to rozstrzygnięcie nie oznacza powzięcia przez Sąd Najwyższy wątpliwości co

do obiektywnego rozpoznania sprawy przez Sąd właściwy, lecz stanowi jedynie wyraz troski, aby wykluczyć mogące się zrodzić w opinii publicznej błędne przekonanie w tej materii, gdyby sprawa przekazana jednak nie została.

Z tych też względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

[as]